

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 203. An & qualiter precarium transeat ad hæredem, vel successorem concedentis vel recipientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

commodè describendum illum sufficit & exigitur juxta *L. interdum. in princ. L. continuus. §. cum ita. ff. de V. O.* Sed neque ante transactum hoc tempus seu usum finitum commodatum revocare vel repetere, liceat, quòrum contrarium, ut patet, ex dictis, est in precario. *Pirh. h. t. num. 6. Barbof. ad h. t. in princ. num. 5. citatis Sylv. v. precarium. n. 1. Bald. & Salicet. in l. 2. ff. commodati. n. 3. Jason. in L. 2. ff. scertum pet. n. 6. Socin. ibid. n. 15. & pluribus aliis.* Unde jam etiam patet, majus esse beneficium precarii quàm commodati, dum commodatarius post præfinitum tempus tenetur rem commodatam restituere domino, et si is eam non repetat; is verò, cui precariò res concessa, potest eam retinere ultra tempus, si quod ei præfixum, donec à domino repetatur juxta dicta paulò ante. Differt secundò, quòd qui precario rem accepit, teneatur solùm ex dolo & lata culpa, quæ dolo in jure æquiparatur. *L. quæsitum. §. cum quoque. ff. h. t. L. contractus. ff. de reg. jur.* non tenetur tamen ex culpa levissima vel etiam levi, sicut etiam ex ea tenetur commodatarius. *Abb. inc. precarium. h. t. Pirh. h. t. n. 3. juxta cit. §. eum quoque.* Ex quo etiam desumitur disparitas, nimirum quòd, licet etiam precarium concedatur ex mera liberalitate tantùm in gratiam & favorem accipientis (ratione cujus aliàs tenetur recipiens ad præstandam etiam culpam levissimam. *cit. L. contractus*) quia tamen semper potest revocari, recipiens precariò non tenetur tantam diligentiam adhibere in re accepta custodienda quàm commodatarius, & concedens precariò, cum semper revocare poterat, & revocando impedire illam culpam in custodia rei admittam, sibi illam imputare debeat, dum non revocavit. ita cum *Gl. in cit. §. eum quoque. v. ex liberalitate.* & *Abb. l. c. Azor. p. 3. c. 2. q. 3. Pirh. l. c. Muller. h. t. thes. 159. lit. 2.* Tertio differt, quòd, qui rem commodatò accepit, nec civiliter, nec naturaliter eam possidet; cum utramque possessionem retineat commodans. *L. rei. ff. commod. utpote qui possessionem corporalem seu naturalem retinere potest etiam per alios, quibus rem commodatò dedit. §. possidere. Inst. de interd. dum ii ejus nomine eam possident. cit. §. §. L. quod meo. ff. de acquisit. possess.* is verò, qui precariò accepit, naturaliter eam possideat, remanente solùm possessione civili penes concedentem. *L. qui habet. §. eum qui. ff. h. t. Gl. ibid. v. corpore. §. v. possessione. & Gl. in c. ult. h. t. v. precarium. Azor. l. c. qu. 4. Pirh. h. t. num. 3.* Licet autem possessio hæc non sit civilis, cum non possideat, neque quæ precario rem obtinens, eam possidere animo & opinione domini, & ut suam; revera tamen vi illius possidet. *Lauterb. in ff. h. t. §. 12. citans l. 10. §. 1. l. 4. §. 1. l. 15. §. 4. ff. h. t.* Estque justa, licet à voluntate domini profecta, quo ad usque à domino ea, aut etiam ipsum precarium non revocetur, hac tamen revocatione facta desinat esse justa.

Quest. 202. An & qualiter dicta possessio transeat ad eum cui conceditur precarium, & quænam competant remedia possessoria?

Resp. ad primum: Tametsi secundum aliquos ea simul cum re precariò concessa absque eo, quòd ulla possessionis mentio facta, aut ea specialiter rogata sit, transeat seu perveniat absolute, ita ut concedens precarium eam non retineat, & corpore in ministerioque illius, cui concessum pre-

carium, rem naturaliter possidere dici non queat. *Lauterb. l. c. §. 14.* Secundum probabiliorè tamen, quam tenet *Gonz. ad c. ult. h. t. Haunold. Tom. 4. de 7. §. 7. n. 770. Wiestn. h. t. n. 7. Lauterb. §. 12.* non transit, nisi specialiter rogata & concessa, ita ut citra tales preces res concedatur sine omni possessione. Unde etiam precarium dividitur in simplex & non simplex & simplex dicitur dum solus rei usus roganti permittitur, ita ut ipse non possideat, sed nudè tantùm detineat. Non simplex, dum præter usum simul ceditur possessio specialiter rogata, ut sibi quoque possidere liceat. *Lauterb. ad ff. h. t. §. 5. juncto §. 12. & de hoc precario non simplice dicitur, quòd differat à commodato.*

2. Resp. ad secundum: cum ei, cui concessa etiam hæc possessio, competant omnia, quæ jure competunt naturali possessori, ut suntur ex *L. §. habet. §. 4. ff. h. t.* Precarium ita possidenti datur interdictum retinendæ, *uti possidetis*, non quidem contra dominum, sed contra tertium turbantem. *Pirh. h. t. n. 3. Lauterb. l. c. citatis l. 1. §. fin. §. l. 2. ff. uti possidetis. §. l. 17. ff. h. t.* quin & conceditur interdictum recuperandæ *unde vi*, si vi possessione dejicitur. *Pirh. Wiestn. LL. cit. citantes Menoch. remed. recup. 15. n. 56.* idque etiam contra concedentem, si is eum vi dejiciat, ut *Lauterb. l. c. citans §. 6. Inst. de interd. & Menoch. remed. recup. 1. n. 81.* Qui tamen civiliter non possidet, nullo tempore contra concedentem præscribere potest. *l. 17. ff. comm. prad. Lauterb. l. c. nec utucapitur, cum quò ad utucapionem vitiosè possidet, qui precario possidet. l. 10. ff. si servus vend. l. 2. C. de præscript. 30. v. 40. annor. Lauterb. §. 12. in fine.* monet nihilominus *Muller. l. c. ib. 156. lit. a.* dominum rei precariò concessæ, ut sibi careat, impediatque, ne is, qui precariò rem habet, detrectando restitutionem, ex naturali possessione vel etiam detentatione querat sibi civilem; eò quòd ubi a tempore denegata restitutionis taceat, & interdictum non intenet, præscriptionem civilem amittat per præscriptionem decennem. citat pro hoc *Menoch. & Brunn.*

Quest. 203. An & qualiter precarium transeat ad heredem vel successorem concedentis vel recipientis?

1. Resp. ad primum: Concessio precarii transit ad heredem, etiam incognitum, aliumve successorem, dum hic censetur continuare concessionem, quamdiu eam non revocavit, ita ut sic illius patientià reviviscat. *Lauterb. h. t. §. 9. citans Molin. & l. 8. §. 1. §. l. 12. §. 1. ff. h. t.* Nisi forte Dominus concesserit expressè cum clausula: ad beneplacitum meum, vel dum non revocavero; tunc enim post mortem concedentis, non debere continuare, absque eo, quòd opus sit revocatione hæredis, ait *Lauterb. l. c. citatis de Lugo de 7. §. 7. d. 23. f. 2. n. 17. Covar. var. l. 3. c. 17.* qui tamen etiam mox à morte concedentis, uti & tutor ipsius, ubi is incideret in furorem revocare potest. *Muller, ad Struv. h. t. lit. e.* Talis enim clausula exigit tractum voluntatis continuo durantis, qualiter non durat, dum per mortem vel furorem illius abruptur. *Mull. lit. 7.*

2. Resp. ad secundum: precarium concessum non transit ad hæredes accipientis. *Lauterb. l. c. juxta cit. l. 12.* eò quòd hæres rogantis non succedat in possessionem roganti tanquam amico con-

concessam. Idem videtur esse de detentatione, dum precarium concessum circa possessionem; secus tamen est, ubi concessio facta pro Titio & heredibus ejus.

Quaest. 204. Quenam sint cause precarii?

I. Resp. primò: quod spectat causam efficientem, ejus causa remota est partim jus gentium, ex quo descendit seu originatur. *l. 1. §. 7. b. r. Muller. l. c. Lauterb. §. 6.* Partim jus civile pratorium, ratione scilicet approbationis & modi habendi, exequendive precarium, ut iidem. Causa efficiens proxima est ipse concedens (quales esse possunt omnes, qui commodatum concedere possunt; cum qui usum rei ad tempus certum & modum concedere possunt, multo magis usum indeterminatum permittere valent; adeoque non solum domini, sed etiam, qui rem possident, aliudve jus in re habent. *l. 8. ff. b. r. Lauterbach. §. 8.*) ejusque voluntas seu consensus, etiam per alium ejus nomine. V. g. per procuratorem præstitus, etiam rati habitione, ut Lauterb. *§. 6. cit. l. 8. §. 2. ff. b. r.* non solum verbis & scripto, sed & aliis signis ad hoc idoneis expressus ad preces alterius. *l. 13. §. 1. ff. b. r.* Licet autem difficulter intelligi possit, qualiter ab initio precarium efficiatur seu constituitur. Tacite, postquam tamen semel concessum expressè, potest dein consensu tacito, qui ex concedentis patientia seu non revocatione, & continuato ab accipiente usu præsumitur prolongari & revocari, quæ prolongatio magis & prorogatio, quam novi precarii constitutio. *l. 4. §. fin. ff. b. r. junctâ l. 5. eod. Lauterbach. cit. §. 6.* qui tamen id ipsum sic limitat: modò prorogans sit in eo statu, ut consentire vel pro libitu revocare possit. In quali statu, quia non est, qui post concessionem incidit in furorem, non secus ac mortuus, non poterit precarium prorogare; cum per patientiam tacite consentire non possit, nisi qui expressè consentire potest. Ad causam quoque efficientem precarii spectat consensus recipientis, ex quibus duobus consensibus efficitur usus rei licitus, & constituitur in ratione beneficii, quod in non consentientem non cadit.

2. Resp. secundò: ad causam precarii materialem seu potius objectum spectant res omnes, de quibus *quæst. 1. b. r.* Pro causa formali seu forma substantiali esse dici potest, quòd concedatur gratuitò ad preces indeterminatè & revocabiliter. Causa finalis seu finis principalis precarii est usus rei licitus.

Quaest. 205. Quisnam sit effectus precarii?

Resp. Effectus respectu concedentis precarium unà cum possessione naturali est ejusdem possessionis amissio, sive quòd concedens desinat possidere rem corporaliter, tam per se, quam per eum, cui res precario concessa, & pergat eam solummodo possidere civiliter juxta *quæst. ante hanc*

3. Respectu recipientis effectus alius est lucrativus consistens in potestate re utendi eique insistenti, et si concessa quoque possessio illius, in ipsa vera hac possessione, ratione ejus competunt ei remedia possessoria. Alius est effectus onerosus consistens in obligatione, quâ recipiens astringitur, non quidem civiliter, sed naturaliter, ex naturali nimirum.

R. P. Laur. Jur. Can. Lib. III.

rum æquitate & jure gentium, ad precarium restituendum concedenti pro ejusdem libitu.

Quaest. 206. An hæc obligatio pariat interdictum Prætorium de precario, aut etiam actionem?

I. Resp. primò. Cum jure civili hæc obligatio nullam pareret actionem, quâ concedens ageret contra accipientem tergiversantem rem precario concessam restituere ad sui revocationem, jure Prætorio introductum est, seu Prætor, partim ex necessitate, dum nulla ante illud ex precario competebat actio, partim ex æquitate, quâ æquum erat precario concedentem ex sua liberalitate non pati damnum; adeoque recipientem rem precario obtentam ad repetitionem concedentis restituere, juxta quod dicitur *l. 2. §. 2. b. r. naturâ æquum est, tamdiu de liberalitate mea uti, quamdiu ego velim, & ut possim revocare, cum mutavero voluntatem:* concessit interdictum, quod sicut alia actiones nomen à contractu, ex quo oriuntur, sortiuntur, ut actio commodati, locari &c. Ita à precario dictum interdictum precarii, vel etiam restitutorium, utpote quò Prætor rem precario concessam, sed revocantem, restitui jubet. Competit hoc interdictum illi, qui usum rei purum sine possessione (in quo casu est interdictum retinendæ possessionis. Muller. ad Struv. *b. r. lit. 6.*) vel unà cum possessione concessit, sed revocavit. Et sic in specie competit venditori, qui rem venditam emptori concessit precario, donec pretium solutum, si per nunc stetit, quòd solutio facta non sit. *l. 20. ff. h. r. Muller. l. c. lit. v.* item creditori qui rem oppignoratam concessit debitori. *l. 22. ff. b. r. Muller. l. c.* & si servus concessit, dandum domino. *l. 19. ff. eod. Muller. l. c. lit. v.* Et quia persecutionem rei continet competit quoque successorì concedentis tam universalì quam singulari (ita ut v. g. emptor rem precario à venditore concessam revocare statim possit ab eo, cui concessa, eique ad restituendum moroso intentare hoc interdictum Muller. *loc. cit.* & ita quidem, ut hic habeat hoc interdictum non ex precario concessio ab authore seu antecessore suo, sed ex propria persona, dum eo ipso, quòd patitur possessorem seu precariam ulterius re uti, prorogando precarium, quasi novum constituere videatur juxta *l. 8. ff. b. r. Lauterbach. b. r. §. 16.*) contra possessorem rei precario concessæ, licet is precario possideat rem propriam, nempe datam in pignus creditori. *l. 6. §. ult. b. r. Muller. b. r. tit. 159. lit. 2.* Item etiam si possessor non rogaverit illud, modò tamen is sciat suo nomine rogatum, haberitque id ratum. Muller. *l. c. l. 4. §. 2. ff. b. r.* vel contra eum, qui dolo habere desit. *cit. l. 8. §. 3.* Pupillum etiam, qui sine autoritate tutoris rogavit, si is possideat. *L. fin. §. 1. ff. b. r. Duaren. in ff. b. r. c. 4. Muller. l. c.* Item contra heredem (qui tamen restituere non tenetur ex persona propria, sed ex persona defuncti, cum is in precario, utpote ejus possessio non concessa heredi recipientis, & quòd morte concedentis extinguitur, non succedat defuncto) si hæres rem precariam habet *l. 2. C. b. r.* vel dolo fecerit, quò minus rem precariam haberet; in quo casu hæres tenentur in solidum, dum aliàs, si ex dolo defuncti factum detur contra illos tantum in id, quòd ad eos pervenit. Muller. *l. c. lit. 3.* Lauterb. *l. c. citatâ leg. 8. §. 7.* & ibi Brunnem. *num. 7.* Objectum hujus interdicti est res precaria restituenda & omne damnum resarciendum. Ita

P

tamen